

معلم انگیزه می‌خواهد

اگر 364 روز سال از ایرادهای معلمان می‌گوییم و از کارهایی که باید می‌کردند و نکردند، در عوض یک روز در سال هم باید از کاستی‌های زندگی آنها گفت و از اتفاقاتی که باید برایشان می‌افتاد و نیفتاد.

اگر 364 روز سال از ایرادهای معلمان می‌گوییم و از کارهایی که باید می‌کردند و نکردند، در عوض یک روز در سال هم باید از کاستی‌ها، زندگی، آنما گفت و از اتفاقاتی که باید برایشان می‌افتاد و نیفتاد. حکایت شغل معلمی، حکایت سوار بودن بر کشتی در دریایی متلاطم است؛ هر روز یک اتفاق، یک تصمیم، یک طرح و یک خبر تازه. تلاطم این دریا از سلیقه‌های متفاوت می‌آید و موجی که بر این کشتی می‌کوبد محصول اختلاف نظرها و بی‌ثباتی برنامه‌هاست.

معلم تا می‌خواهد به تصمیم اخیر خو بگیرد، تصمیمی دیگر گرفته می‌شود و از پس آن، تصمیماتی تازه که جز ناامن شدن فضای کار حاصل دیگری ندارد.

سیستم آموزشی کشور نیز بنیانی لرزان دارد و استحکامش به تصمیم هر وزیر که می‌آید بستگی دارد و در این بنای لرزان، معلم بیش از هر فرد دیگر احساس ناامنی می‌کند. مشکل این است که این تلاطم دائمی را عده‌ای به تحول نسبت می‌دهند در حالی که از این تلاطم تا آن تحول راهی دراز است.

مثل هر ایرانی که هر یک به نوعی درگیر تامین معیشت اند، بیشتر معلمان نیز دغدغه‌های زندگی را دارند و این مشکل در کنار مشکل قبلی، عرصه را بر این قشر تنگ‌تر می‌کند.

هنوز معلمان زیادی از آموزش و پرورش طلب دارند، هنوز حق التدریس‌ها و حق الزحمه‌ها مانده، پاداش‌های پایان خدمت هم هست که معلمان بازنشسته، چاله‌ها را از قبل برایشان کنده اند، ولی هنوز از پاداش خبری نیست.

در سیستم اداری ایران اتفاق عجیبی نیست؛ اگر فردی فعال و مسئول، هم درجه فردی سهل‌انگار و وقت‌گذران تلقی شود، اما چون این اتفاق برای معلمان نیز تکرار می‌شود، باید گفت که این مشکل چندان جامع‌ه معلمان است.

جان کلام این که، آن معلمی که پرکار و خلاق است، آن‌طور که باید ارج نهاده شود و دیده شود به چشم نمی‌آید و آن که مبتلا به روزمرگی است در لابه‌لای جمعیت گم می‌شود و در وضعی مشابه با فرد پرتلاش قرار می‌گیرد.

همه اینها را که با هم جمع کنیم برای بی‌انگیزه شدن معلمان کافی است، هر چند هنوز در بین این افراد با آن که مشکلات فشار می‌آورد، معلمانی که خود را وقف تعلیم و تعلم می‌کنند، زیاد است.

با این حال روز معلم امسال اگر بهانه‌ای باشد برای گشایش روزه‌های امید و باز شدن گره‌ها، بهترین هدیه برای معلمان است، معلمانی که بیش از هر چیز به انگیزه برای ادامه کار و بهتر کار کردن نیاز دارند.

مریم خباز - گروه جامعه